

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 35.

Tiende Session.

21de Møde.

Torsdagen den 4de November.

(Fortsat.)

Indenrigsministeren (fortsat): Begyndelsen af Paragraphen siger: „Den Forpligtelse, som paahviler Fordeiere i Almindelighed til mod Erstatning at skaffe Aflob for skadeligt Vand fra anden Mands Grund over egen Jord, skal ogsaa gjælde for alle offentlige og private Veie“, og saa skulde det kunne bestaa dermed, at, ifølge Slutningen af Paragraphen, en Autoritet efter et aldeles vilkaarligt Skjon kunde afgjøre, at der slet ingen Erstatning skulde ydes! Dette er vel kun en formel Hindring, som kunde rettes, men det turde dog vise, at man har trykket sig ved at foreslaae en Forandring i Begyndelsen af Paragraphen, hvor netop det naturlige Udgangspunkt er Henvisningen til den almindelige Ret, som ogsaa her skulde komme til Anvendelse. Maaskee det vilde være blevet Udvalgets Fleertal klart, at det ikke gif an at fravige den almene Ret, naar det skulde have anbragt Sagen her, hvor vi have den almindelige Retssgrundsaetning udtalt. Det har derfor været mig hjært af den høitærede Ordfører at høre antydet, at han for sit Vedkommende, om han end muligen ikke maatte være aldeles overbevist i denne Henseende, vilde tage Hensyn til den bestemte Indsigelse, som jeg for mit Vedkommende i Lovgivningsarbejdets Interesse maa fremsætte imod dette Forslag.

Dahl: Med Hensyn til denne § 19 har allerede nu den høitærede Indenrigsminister an-

ført saameget, at jeg egentlig ikke finder Anledning til dertil at sige synderligt Mere. Det forekommer mig ogsaa aldeles klart, at naar man erindrer, at Paragraphen ikke angaaer alene de offentlige Veie, men ogsaa de private Veie, saa er det jo ubegribeligt, hvis man tænkte sig f. Ex. det Tilfælde, at et Vandløb skal føres over en Mands Mark, og han paa denne Mark har en Bei, at han saa skulde have Erstatning for dette Vandløb over sin Mark, men naar den kommer til hans Bei, skal han ingen Erstatning have, naar den derimod er passeret Beien paa den anden Side, skal han atter have Erstatning; altsaa, fordi han er saa uheldig at have en Bei over sin Mark, skal han ikke have saa stor Erstatning, som der vilde tilkomme ham, naar han ikke havde haft nogen Bei. Det synes mig en Uretfærdighed, og man kan ikke afsotte det ved at sige, at i saadanne Tilfælde vil Landvæsenetscommissjonen give ham Erstatning ogsaa for Vandløbet over Beien; dette kan ikke være nogen afgjørende Grund for at give ham den. Det synes mig aldeles klart, at der ikke kan fordres mere, end at Beien skal stilles under samme Forhold som enhver anden Grund. Et Forholdet saaledes, at en privat Grundeier vil være tilpligtet til at tage Naboens Vand uden Erstatning, saa er Veivæsenet vistnok ogsaa pligtig til at gjøre det. Men det er jo ikke Noget, som følger af denne Paragraph. Det følger jo af den almindelige Lovgivning om Forpligtelsen til Skadeserstatning. Sæt f. Ex., at Veivæsenet har bygget en Bro over et Vandløb, saaledes at Broen er for smal, som jeg ved forrige Behandling tillod mig at anføre, saa at Vandet paa den ene Side af Broen staaer en Alen høiere end paa den an-